

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116202650
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116202650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: E., právne zastúpený JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: C., právne zastúpeného JUDr. Andrea Havlátová Rajczyová, advokátka so sídlom Žižkova 6, 040 01 Košice, o nahradenie prejavu vôle a udelenie súhlasu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 č.k. 9C/42/2016 - 93 takto

rozhodol:

Návrh na zmenu žaloby z a m i e t a.

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu tak, že žalobca naďalej požaduje nasledujúce :

„Súd n a h r á d z a prejav vôle žalovaného v správnom konaní na Stavebnom úrade mesta J. ako podielového spoluvlastníka parcely KN-C číslo XXXX/XX- zastavaná plocha, nádvorie o výmere XXXX m², nachádzajúce sa v katastrálnom území R., zapísané na LV č. XXXX tak, že dáva súhlas so zmenou účelu využitia územia v zmysle žiadosti J. E. - M., E. 8, XXX XX J., A. XXXXXXXX, zo dňa XX. XX. XXXX a projektovej dokumentácie H. H. D. - G. pod pracovným názvom H. H. D. - dopravné napojenie účelovej komunikácie na cestu I. triedy I/XX v J., J. -.

Žalobu z a m i e t a .

Žalovaný m á proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom došlým súdu dňa 10.02.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému nahradenia prejavu vôle nasledujúceho znenia:

„Súd nahrádza prejav vôle žalovaného, ako podielového spoluvlastníka parcely KN-C č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², nachádzajúcej sa v kat. území R., zapísanej na LV č. XXXX a súhlasí so zmenou účelu využitia územia v zmysle žiadosti J. E.P.-M., E. X, XXX XX J., A.: XX XXX XXX, v konaní vedenom na stavebnom úrade mesta J. pod č. L.- P.“ v zmysle projektovej dokumentácie H. H. - G. X., vypracovanej Y., s.r.o., U. XX, XXX XX J., XX/XXXX.Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

3. Na základe písomného návrhu žalobcu došlého súdu dňa 26.10.2016 došlo zo strany žalobcu k zmene návrhu na začatie konania tak, že ten ďalej požadoval vydanie rozsudku nasledujúceho znenia:

4. „Súd nahrádza prejav vôle žalovaného v správnom konaní na stavebnom úrade mesta J. ako podielového spoluvlastníka parcely KN-C č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², nachádzajúcej sa v kat. území R., zapísanej na LV č. XXXX, tak že dáva súhlas so zmenou účelu využitia územia v zmysle žiadosti J. E.-M., E. X, XXX XX J., A.: XX XXX XXX, zo dňa XX.XX.XXXX a projektovej dokumentácie H. H. - G. X., vypracovanej Y., s.r.o., U. XX, XXX XX J., XX/XXXX, pod pracovným názvom „P. B. je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

5. O zmene žaloby bolo rozhodnuté podľa nasledujúcich ustanovení C.s.p.

§ 139 - Žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

§ 140 ods.1 - Zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

§ 142 ods.2 - O prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

6. Pri porovnaní pôvodného a nového petitu je zrejmé, že k vecnej zmene žaloby nedošlo. Žalobca sa stále domáha nahradenia prejavu vôle žalovaného ako podielového spoluvlastníka s tým, že v pôvodnom petite sa to týkalo konkrétneho správneho konania vedeného na Stavebnom úrade mesta J. a nový petit sa týka správneho konania, ktoré by chcel na základe vysloveného súhlasu podielového spoluvlastníka žalobca viesť.

7. Žalobca v návrhu uviedol, že spolu so žalovaným sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. R., a to parcely CKN č. XXXX/XX a parcely CKN č. XXXX/XX. Žalobca sa spolu so žalovaným už od roku 2006 snažia o napojenie parcely CKN č. XXXX/XX na susediacu cestu, pôvodne cestu tretej triedy - ul. J., neskôr pretriedenú na diaľničný privádzač a v súčasnosti pretriedenú na cestu prvej triedy č. I/80, a to jednak z dôvodu lepšieho sprístupnenia ostatných nehnuteľností v ich vlastníctve ako aj z dôvodu využitia zmeny stavby žalobcu - budovy predajne a autoservisu na H.. B. v žalobe uviedol správne konania, ktoré sú dôkazom toho, že zo strany žalobcu a žalovaného išlo o spoločný postup pri dosiahnutí ich cieľa. Žalobca ďalej uviedol, že počas vyššie uvedených konaní došlo aj k úprave parcely CKN č. XXXX/XX v zmysle projektovej dokumentácie A.. E. H..

8. Vo všetkých uvedených konaniach o zriadenie výjazdu z ulice J. na parcelu CKN č. XXXX/XX žalovaný so zriadeným takéhoto výjazdu súhlasil. Posledné z konaní o zriadenie výjazdu a výjazdu, teraz už z cesty prvej triedy č. A. - ul. J. na parcelu CKN č. XXXX/XX bolo vedené na Okresnom úrade J., odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, a to na základe žiadosti žalobcu zo dňa 10.06.2015, ktorého účastníkom bol aj žalovaný. Žalovaného v tomto konaní zastupoval H. F., na základe plnej moci z 15.07.2015, ktorý súhlasil so zmenou vo využívaní územia a zriadení výjazdu na parcelu CKN č. XXXX/XX. Následne žalobca listom dňa 21.10.2015 požiadal Stavebný úrad mesta J. o zmenu účelu využitia územia pod pracovným názvom H. H. - dS. predmetné konanie zastavilo z dôvodu, že k žiadosti nebol pripojený súhlas druhého spoluvlastníka, teda žalovaného.

9. Žalobca v žalobe ďalej cituje § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tiež rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32 Odo 752/2013, podľa ktorého: „Pre dohodu spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 nestanovuje OZ predpísanú formu a preto možno podpísanie uvedeného ohlásenia udržiavacích prác považovať za prejav vôle akceptovať návrh na uzavretie dohody o vykonaní stavebných prác na predmetnej nehnuteľnosti.“ Súčasťou žaloby boli aj prílohy, ktoré sa týkali jednotlivých správnych konaní vedených stranami sporu v súvislosti s vybudovaním Motorestu H. - dopravné napojenie.

10. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 16.03.2016 (č. I. 74-75). Vo svojom vyjadrení uviedol, že predmetná žaloba je iba reakciou na skutočnosť, že žalobca nebol úspešný na stavebnom úrade, kde sám podal žiadosť o zmenu účelu využitia územia. Do jari roku 2014 mal žalovaný so žalobcom korektné vzťahy, ktoré žalobca úmyselne narušil, keďže mu mal uhradiť záväzky, ktoré má voči nemu. Strany sporu mali spoločne záujem získať výjazd a výjazd na štátnu komunikáciu A. ktorý by vznikol úpravou parcely M. XXXX/XX, k. ú. R., ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán

sporu. Žalovaný uviedol, že žalobcovi navrhol alternatívu, aby podali spoločnú žiadosť na stavebný úrad a urýchlili proces. Žalobca s tým nesúhlasil. Žalovaný poukazuje na to, že ak si súd porovná žiadosť z roku 2006, tak zistí, že žiadosť bola spoločná ale žiadosť v roku 2015 bola podaná už iba žalobcom. Žalovaný má za to, že rozhodnutím správneho orgánu v prípade zmeny účelu územia vo vzťahu k parcele, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, by nastala skutočnosť, že v prípade návrhu jedného z nich, by síce zostala štruktúra vlastníctva vo forme 1 podielu každého spoluvlastníka nedotknutá ale v zmysle navrhovaného grafického znázornenia, by žalovaný spoluvlastník bol ukrátený na výkone svojich vlastníckych práv na úkor žalobcu, ktorý sa snaží všemocným spôsobom dosiahnuť takýto stav. Žalovaný citujúc § 139 ods. 2 OZ má za to, že žaloba je nedôvodná. Neopodstatnenosť žaloby vidí v tom, že žalobca mohol využiť toto právo až vtedy, ak by dohodu so žalovaným nedosiahol. Dohodu sa však nikdy dosiahnuť nepokúsil, preto považuje takúto žalobu za predčasnú.

11. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.08.2016 (č. I. 78-79). Uviedol, že nesúhlasí s výkladom § 139 ods. 2 OZ tak ako ho vyjadril žalovaný vo svojom podaní oboznámenom vyššie.

Na pojednávaní konanom dňa 29.09.2016 žalobca zotrval na podanej žalobe. Žalobca na pojednávaní uviedol, že žiadosť o zmenu účelu využitia nespočíva vo vybudovaní nejakej novej komunikácie, pretože celý pozemok, parcela CKN č. XXXX/XX je vlastne asfaltová plocha. Dôjde iba k úprave tejto asfaltovej plochy tak, že sa tam urobí vjazd a výjazd a zasiahne sa tak do chodníkov. Toto konanie na stavebnom úrade muselo byť vedené z dôvodu, že sa zasiahne do stavby chodníka, ktorý je vo vlastníctve mesta J. a nachádza sa medzi štátnou cestou I/XX (resp. X/XX) a parcelou č. XXXX/XX. Vykonanou stavebnou úpravou nevznikne žiadna nová účelová komunikácia.

Žalovaný uviedol, že má záujem o napojenie areálu na komunikáciu tak ako sa o to snažia so žalobcom od roku 2006, avšak poukazuje na to, že do roku 2015 postupovali spoločne a zrazu ďalšie investičné zámery chce vykonávať žalobca sám. Právna zástupkyňa žalovaného poukázala na rozhodnutie R 27/1989 (Podíloví spoluvlastníci se mohou dohodnout o změně podstaty společné věci, a to i dodatečně; nesouhlas spoluvlastníka tu však nelze nahradit rozhodnutím soudu. Podľa tohto rozhodnutia zmenou podstaty veci budú všetky také zmeny, ktoré nie nepatrne menia vec ako predmet spolu vlastníctva, a ktoré nie sú výsledkom opráv a údržby veci.) s tým, že v prejednávanej veci nejde o rozhodovanie o hospodárení so spoločnou vecou ale o zmenu podstaty veci a v takomto prípade súhlas spoluvlastníka súdnym rozhodnutím nahradený nemôže byť.

Na otázku súdu žalobcovi, či pred tým ako podal žalobu došlo k postupu podľa § 139 ods. 2 OZ, teda či sa pokúsil o dosiahnutie dohody so žalovaným, resp. mu svoj zámer prezentoval, žalobca uviedol: „Nerozprával som sa so žalovaným o tom, že podávam žiadosť o zmenu úpravy využitia parcely č. XXXX/XX, pretože som chcel postupovať tak ako v minulosti, že v prípade vykonania stavebnej úpravy mu následne vyfakturujem 50 % vynaložených nákladov.“

Na ďalšiu otázku súdu žalobcovi, či by tento súhlasil s tým, aby na stavebnom konaní ako stavebník sa zúčastňoval aj žalovaný, žalobca uviedol, že nie, že so žalovaným nekomunikuje, a teda nie je zrejme akým spôsobom by mohli byť spolustavebníkmi.

Súd následne vypočul svedkov G. E., H. F. a J. L., ktorí uviedli akým spôsobom sa využíva spoločná parcela CKN č. XXXX/XX.

12. Žalovaný ďalej súdu predložil k prejednávanej veci písomné vyjadrenie nachádzajúce sa na č. I. 152-156 spisu, predmetom ktorého okrem iného bola aj precizácia protinávru vzneseného na pojednávaní konanom dňa 29.09.2016. Tento protinávrh bol vylúčený na samostatné konanie. V rámci písomného vyjadrenia žalovaný zotrval na právnom názore, že v danom prípade nesúhlas spoluvlastníka nemožno nahradiť rozhodnutím súdu, keďže má ísť o zmenu podstaty spoločnej veci. Dôvodom nesúhlasu žalovaného pre stavebné konanie na základe návrhu žalobcu bol fakt, že sám má záujem byť popri žalobcovi stavebníkom a následne vlastníkom a užívateľom zamýšľanej stavby, čo žalobca bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia začal odmietať.

13. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

Podľa § 139 ods. 2 OZ - O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Z citovaného ustanovenia § 139 ods. 2 OZ vyplýva, že rozhodovanie súdu v otázke rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou prichádza do úvahy, ak:

a) nastala rovnosť hlasov,

- b) nedosiahla sa potrebná väčšina hlasov,
- c) nedošlo ani k dohode spoluvlastníkov,

V prípade, ak dôjde k rovnosti hlasov alebo sa nedosiahne väčšina hlasov alebo dohoda spoluvlastníkov pri hospodárení so spoločnou vecou, môže ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov podať návrh - žalobu na súd. Hmotnoprávnou podmienkou pre založenie právomoci súdu rozhodnúť o hospodárení so spoločnou vecou je teda buď rovnosť hlasov spoluvlastníkov, nedosiahnutie väčšiny alebo dohody spoluvlastníkov. Z uvedeného je zrejmé, že preto, aby bola založená právomoc súdu vo veci rozhodnúť, musí byť preukázané, že spoluvlastník v prípade ako je tento, čiže v prípade dvoch rovnodielnych spoluvlastníkov, prezentoval druhému spoluvlastníkovi svoj zámer, navrhol nejaké rozhodnutie alebo postup a medzi spoluvlastníkmi nedošlo k zosúladeniu ich názorov na predmetnú záležitosť, prípadne došlo k rovnosti hlasov, čo znamená, že jeden spoluvlastník s navrhovanou zmenou súhlasí a druhý nie. Je teda zrejmé, že preto, aby súd mohol vo veci meritórne rozhodovať, musí medzi spoluvlastníkmi dôjsť k rozporu ich stanovísk. Preto, aby vôbec k rozporu stanovísk mohlo dôjsť, musí byť ako už súd vyššie uviedol, zámer jedného zo spoluvlastníkov prezentovaný spoluvlastníkovi druhému. Až v prípade, že tento druhý spoluvlastník s návrhom predkladaným spoluvlastníkom nesúhlasil, môže sa ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov obrátiť so žalobou na súd. Aj keď proces rozhodovania spoluvlastníkov nie je procesom formalizovaným, v prípade podania žaloby na súd, je potrebné preukázať, že k procesu spoločného rozhodovania (vo výsledku neúspešného) spoluvlastníkov došlo.

V prejednávanej veci žalobca jednoznačne uviedol, že pred podaním žaloby na súd svoj zámer žalovanému neprezentoval, a preto medzi nimi de facto a ani de iure k rozporu stanovísk ani nemohlo dôjsť. Navyiac, tento rozpor sa súdu z prejednávanej veci ani nejaví, keďže žalovaný uvádza, že so zmenou využitia územia, s ktorou je spojená stavebná úprava časti parcely v podielovom spoluvlastníctve za účelom vybudovania vjazdu a príjazdu na ňu zo štátnej cesty, súhlasí, avšak pre neho z neznámych dôvodov sa žalobca rozhodol vo veci konať sám.

Súd má teda za to, že nemôže riešiť spory medzi spoluvlastníkmi spôsobené tým, že niektorý z nich (tu žalobca) nie je ochotný komunikovať s druhým spoluvlastníkom (tu so žalovaným), a predniesť mu svoje návrhy týkajúce sa nakladania, resp. hospodárenia so spoločnou vecou. V takomto prípade averzia a nečinnosť žalobcu vo vzťahu k žalovanému nemôže byť nahrádzaná rozhodnutím súdu bez toho, aby došlo k splneniu hmotnoprávných podmienok pre založenie jeho právomoci rozhodovať, daných v § 139 ods. 2 OZ a rozobratých vyššie. Na základe uvedeného teda súd žalobu zamietol.

14. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný, patrí mu náhrada trov konania v rozsahu 100%.

16. Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo meritórne rozhodol o návrhu žalobcu z 10.02.2016 v znení pripustenej zmeny návrhu tak, že súd nahrádza prejav vôle žalovaného v správnom konaní na Stavebnom úrade mesta J. ako podielového spoluvlastníka parcely KN-C číslo XXXX/XX- zastavaná plocha, nádvorie o výmere XXXX m², nachádzajúce sa v katastrálnom území R., zapísané na LV č. XXXX tak, že dáva súhlas so zmenou účelu využitia územia v zmysle žiadosti E., zo dňa XX.XX.XXXX a projektovej dokumentácie P.17. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Nesprávnym skutkovým zistením, podľa názoru odvolateľa je záver súdu, podľa ktorého súd nemôže riešiť spory medzi spoluvlastníkmi spôsobené tým, že niektorý z nich (tu žalobca) nie je ochotný komunikovať s druhým spoluvlastníkom (tu so žalovaným), a predniesť mu svoje návrhy týkajúce sa nakladania, resp. hospodárenia so spoločnou vecou, keďže žalobca svoj návrh na zmenu účelu využitia prezentoval žalovanému a to v rámci správnych konaní - citovaných žalobcom v žalobnom návrhu, ktorých účastníkom bol aj žalovaný.

19. Táto skutočnosť predsa vyplýva zo žiadosti žalobcu zo dňa 21.10.2015 a projektovej dokumentácie (P.).

20. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný bol pred podaním žaloby oboznámený o rozsahu navrhovanej zmeny účelu využitia územia ako aj so súvisiacimi dokumentmi, pričom žalovaný svoj nesúhlas vyjadril až v konaní vedenom na stavebnom úrade mesta J..

21. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolateľ poukázal na uznesenie NS ČR sp. zn. 32 Odo 752/2003 z 27.05.2004, v ktorom súd uviedol, že pre dohodu spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 nestanovuje Občiansky zákonník predpísanú formu.

22. Podielový spoluvlastník tak môže svoj súhlas, či nesúhlas s hospodárením so spoločnou vecou vyjadriť výslovne, alebo konkludentne. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný výslovne nesúhlasil s hospodárením so spoločnou vecou v rozsahu žiadosti žalobcu o zmenu účelu využitia územia z 21.10.2015 - v konaní vedenom na stavebnom úrade mesta J..

23. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

24. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

25. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

26. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, že úlohou odvolacieho súdu v tejto veci bolo posúdiť správnosť záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého hmotnoprávnou podmienkou pre založenie právomoci súdu rozhodnúť o hospodárení so spoločnou vecou je teda buď rovnosť hlasov spoluvlastníkov, nedosiahnutie väčšiny alebo dohody spoluvlastníkov. Z uvedeného je zrejmé, že preto, aby bola založená právomoc súdu vo veci rozhodnúť, musí byť preukázané, že spoluvlastník v prípade ako je tento, čiže v prípade dvoch rovnodielnych spoluvlastníkov, prezentoval druhému spoluvlastníkovi svoj zámer, navrhol nejaké rozhodnutie alebo postup a medzi spoluvlastníkmi nedošlo k zosúladieniu ich názorov na predmetnú záležitosť, prípadne došlo k rovnosti hlasov, čo znamená, že jeden spoluvlastník s navrhovanou zmenou súhlasí a druhý nie. Je teda zrejmé, že preto, aby súd mohol vo veci merítorne rozhodovať, musí medzi spoluvlastníkmi dôjsť k rozporu ich stanovísk. Preto, aby vôbec k rozporu stanovísk mohlo dôjsť, musí byť, ako už súd vyššie uviedol, zámer jedného zo spoluvlastníkov prezentovaný spoluvlastníkovi druhému. Až v prípade, že tento druhý spoluvlastník s návrhom predkladaným spoluvlastníkom nesúhlasil, môže sa ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov obrátiť so žalobou na súd. Aj keď proces rozhodovania spoluvlastníkov nie je procesom formalizovaným, v prípade podania žaloby na súd, je potrebné preukázať, že k procesu spoločného rozhodovania (vo výsledku neúspešného) spoluvlastníkov došlo.

27. Odvolateľ naopak v podanom odvolaní prezentoval názor, že za stavu, ak pre dohodu spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 nestanovuje Občiansky zákonník predpísanú formu, postačuje na účely preukázania „nedohody“ skutočnosť, že „žalobca svoj návrh na zmenu účelu využitia územia prezentoval žalovanému a to v rámci správnych konaní - citovaných žalobcom v žalobnom návrhu, ktorých účastníkom bol aj žalovaný.

28. Žalovaný bol pred podaním žaloby oboznámený o rozsahu navrhovanej zmeny, účelu využitia územia, ako aj so súvisiacimi dokumentmi, pričom žalovaný svoj nesúhlas vyjadril až v konaní vedenom na Stavebnom úrade mesta Prešov.

29. Odvolací súd má za to, že na námietky žalobcu v podanom odvolaní nemožno prihliadať.

30. Právne úkony týkajúce sa hospodárenia so spoločnou vecou, ktoré jeden z rovnodielnych spoluvlastníkov vykoná bez toho, aby dal druhému spoluvlastníkovi možnosť sa k zamýšľanému úkonu vyjadriť sú všeobecne úkonmi absolútne neplatnými pre rozpor so zákonom (pre porovnanie NS sp. zn. 33 Odo 1694/2005).

31. O to viac je preto potrebné zohľadniť argumenty súdu prvej inštancie a jeho záver , že aj keď proces rozhodovania spoluvlastníkov nie je procesom formalizovaným, v prípade podania žaloby na súd je potrebné preukázať, že k procesu spoločného rozhodovania (vo výsledku neúspešného) spoluvlastníkov došlo.

32. Ak teda súd prvej inštancie súd žalobu zamietol z dôvodu, že nedošlo k splneniu hmotnoprávných podmienok pre založenie jeho právomoci rozhodovať, daných do ustanovení § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd považuje uvedené rozhodnutie za vecne správne.

33. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

34. Odvolací súd návrh na zmenu žaloby zamietol , keďže v zmysle ustanovenia § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

35. Zároveň úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

36. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).